

Rigsdagen, saa havde vi aldrig faaet nogen Lov — i alt Fald havde vi ikke faaet den i denne Samling. Det tror jeg, vi alle kunne være enige om. Det, at vi have faaet den paagældende Lov, er — det fremgaar af Diskussionen i Dag og af Diskussionen ude omkring i Landet — et stort Held, thi det vil tvinge os videre frem paa den givne Vej i den Retning at tilvejebringe Forsørgelse for dem, der komme til Skade. Men at vi ikke her skulle gaa den Vej, som dette Lovforslag antyder, at vi ikke her skulle gaa den Vej, som den vedtagne Lov for de farlige Erhverv har anvist, synes jeg fremgaar af Diskussionen. Naar det ærede Medlem for Præstø Amts 6te Valgkreds (F. Bojsen) og hans Kolleger i samme Partigruppe have sagt, at det var en stor Fejl, at den paagældende Lov af 7de Januar d. A. ikke tog Landarbejderne med, har han jo faktisk i Dag ført det bedste Bevis for, at det netop var godt, at den ikke tog dem med. Dette fremgaar nemlig ikke alene af den Diskussion, der har fundet Sted, men det ærede Medlem udtalte jo selv udtrykkelig, at der var god Grund til at fremkalde en Lovgivning til Forsikring af Arbejderne i de farlige Erhverv, fordi de paagældende Erhverv for Størstedelen kunde kaste hele Forsikringsudgiften over paa Forbrugerne, hvorimod han udtrykkelig selv sagde — og det er selvfølgelig rigtig — at dette ikke kunde gøres for Jordbrugets Vedkommende — man kunde tilføje, at det kan heller ikke gøres for Fiskeriets og Søfartens Vedkommende. Derfor er der god Grund til, at man først lovgiver for de farlige Erhverv, og saa siden siger: nu kræve vi med fornyet Styrke, at der lovgives for alle de andre Erhverv. Og min Opfattelse og min Stilling til denne Sag er da den samme, som den altid har været, nemlig den, at det er mig umuligt at forstaa, at man for at lovgive paa det Omraade skal være nødt til at lave saa mærkværdige Lovbestemmelser som dem, der her ere foreslaaede, skal være nødt til at skulle kombinere et Lovforslag, som næsten er uforstaaeligt for selve Forslagsstillerne, og som det vil være omtrent umuligt at føre ud i Livet — i alt Fald vil det blive forfærdelig byrdefuldt for Befolkningen. Naar vor Grundlov

siger, at den Mand, der savner Evnen til at forsørge sig og sine, skal kunne blive forsørgt af det offentlige, af Fattigvæsenet, kan jeg ikke forstaa, at man ikke kan lave en anden Lov, der siger, at den Mand, der ved utilregnelig Ulykke kommer til Skade, skal forsørges af det offentlige uden for Fattigvæsenet, altsaa forsørges af Staten med eventuelt Tilskud af Kommunen. Det er dog den naturlige Vej at gaa, og den kan det dog ikke være saa vanskeligt at finde ud af. Det forekommer mig altsaa, at dette vil være den rimelige Vej at gaa, saaledes at det altsaa bliver en Forsørgelse, der gives. Nu er det mig ikke klart, hvilken Forskel den ærede Forslagsstiller gør paa Forsørgelse og Forsikring. Han siger, at hans Lovforslag er en Forsikring, men kommer man saa og siger til ham, som det ærede Medlem for Præstø Amts 6te Valgkreds sagde, at vi ville have Forsørgelse for Jordarbejderne, saa siger han: Saa vil jeg selvfølgelig ogsaa forsørges! Ja, naturligvis skal han forsørges, hvis han kommer til Skade og er nødlidende og ikke kan forsørge sig selv; han skal saa efter den gældende Lovgivning forsørges af Fattigvæsenet. Men jeg synes, at vi godt kunde vedtage en Lov om, at hvis en Mand ved en utilregnelig Ulykke kommer til Skade og ikke kan forsørge sig selv, skal han forsørges af det offentlige uden for Fattigvæsenet; saa var den Opgave let løst. Der er dog overalt, saavel inden for Højre som inden for Venstre, en Anerkendelse af, at de, der komme til Skade ved Ulykkestilfælde, skulle hjælpes af Samfundet. Der er en Humanitetsfølelse til Stede over for dem paa alle Omraader, og det er da umuligt at forstaa, at man ikke fra Højres og Venstres Side kan enes om at forme et Lovforslag, der kan bringe Hjælp i den Henseende, uden at kaste Byrden i den Grad over paa Arbejdsgiverne, som der er Tale om efter det Lovforslag, her foreligger. Desuden er der jo ingen Grund til, at Landarbejderen alene skulde forsørges — ogsaa Fiskerne og de søfarende burde forsørges. Det bliver i Virkeligheden hele Samfundet, der skal forsørges; man vil blot have forskellige Kasser til at betale det i Stedet for at tage Udgiften af en. Det bliver jo alle de